

Republika Slovenija
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE
Vojkova 1b
1000 Ljubljana

Štev: 35402-50/2010

Investitor: BŠP d.o.o.,
Dunajska cesta 119
1000 Ljubljana,
ki ga zastopa odvetnica Bogdana ŽIGON iz Ljubljane

VLOGA investitorja

1x

pooblastilo v upravnem spisu
2 prilogi 1x

Investitor je v predmetnem postopku že prejel poziv naslovnega organa z dne 19.12.2017, na katerega je že odgovoril z vlogo z dne 12.01.2018. Z navedeno vlogo je investitor odgovoril na vsa stališča upravnega organa glede skladnosti nameravane gradnje z Odlokom o razglasitvi del arhitekta Jožeta Plečnika v Ljubljani za kulturne spomenike državnega pomena (UL RS št. 51/09, 88/14 in 19/16 - v nadaljevanju: Odlok).

V nadaljevanju je investitor prejel nov poziv naslovnega organa z dne 07.03.2018, s katerim ga naslovni organ poziva, da se opredeli do vseh dejstev in okoliščin, ki so pomembne za odločitev v predmetni upravni stvari. V pozivu naslovni organ opozarja na navodila, ki jih je v drugostopni odločbi št. 35402-4/2015/57 z dne 13.11.2017 dal organu prve stopnje pritožbeni organ. Iz navodil v drugostopni odločbi izhaja, da mora prvostopni organ preveriti podatke o parcelah zaradi parcelacije in sprememb podatkov o vrsti rabe, pridobiti podatke o vplivu izvedenih prireditev na okolje, zahtevati novelirane podatke za ocenjevanje hrupa in podrobnejše podatke v zvezi z obremenitvijo okolja z delci PM_{2,5} ter na podlagi relevantnih podatkov izvesti presojo o vplivih na okolje.

I.

V pozivu naslovni organ navaja, da je v prvem odstavku 54. člena ZVO-1 določeno, da se presoja vplivov na okolje izvede na podlagi poročila o vplivih nameravanega posega na okolje (v nadaljevanju: poročilo), v drugem odstavku istega člena zakona pa so določene okvirne vsebine tega poročila. Podrobnejša vsebina poročila je določena v Uredbi o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave (UL RS št. 36/9 in 40/17 - v

nadaljevanju: Uredba o vsebini poročila). Vendar pa naslovni organ navedeno pravno podlago za pripravo poročila navaja napačno. V prehodnih določbah Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave, objavljene v UL RS št. 40/17, je namreč v 14. členu določeno, da se spremembe in dopolnitve ne uporabljajo za poročila v postopkih za pridobitev okoljevarstvenega soglasja, ki so se začela pred uveljavitvijo sprememb in dopolnitev. Zato zahteve naslovnega organa, ki citirajo 2. člen Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave, objavljene v UL RS št. 40/17, nimajo pravne podlage. Poročilo mora biti izdelano v skladu z navodili, navedenimi v 2. členu Uredbe o vsebini poročila, čemur pa je bilo v celoti zadoščeno v predmetnem postopku že pred izdajo Okoljevarstvenega soglasja z dne 20.04.2017. To je ugotovil tudi naslovni organ v obrazložitvi navedene odločbe, v kateri se v celoti sklicuje na Poročilo o vplivih na okolje za Bežigranski športni park, ki ga je izdelal E-net okolje d.o.o. in katero je bilo zadnjič dopolnjeno dne 24.11.2016.

S pozivom z dne 07.03.2018 naslovni organ poziva investitorja, da se opredeli do Mnenja Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Ljubljana (ZVKDS) z dne 20.02.2018, ki ga je le ta dal na poziv naslovnega organa v skladu z 61. členom ZVO-1 o sprejemljivosti nameravanega posega na okolje. Investitor v celoti soglaša z Mnenjem ZVKDS z dne 20.02.2018, ki ga je prejel kot priložo k pozivu naslovnega organa z dne 07.03.2018.

Na zgoraj navedeni poziv ter vsa ostala navodila in pomisleke glede ugotovljenega dejanskega stanja v odpravljeni prvostopni odločbi pa odgovarja investitor sledeče:

II.

Pritožbeni organ v obrazložitvi svoje odločbe ugotavlja, da bi moral prvostopni organ zaradi velikega časovnega intervala med javno razgrnitvijo in časom izdaje odločbe, ki je bila predmet obravnave v pritožbenem postopku, ponovno z javno razgrnitvijo seznaniti javnost o postopku. Kot pravno podlago za navedeno zahtevo je pritožbeni organ navedel 6. in 44. člen ZUP. Vendar pa nobena od navedenih določb ne določa obveznosti, da mora upravni organ zgolj zaradi časovnega intervala med že opravljeno javno razgrnitvijo in izdajo odločbe v ponovljenem postopku ponovno vso dokumentacijo javno razgrniti. To bi bilo potrebno izključno v primeru, če bi se dejansko stanje samega posega tako spremenilo, da bi pomenilo takšno spremembo zahtevka, glede katerega javnost še ni bila obveščena. V konkretnem primeru pa niti pritožbeni organ ne navaja nekih konkretnih dejstev in okoliščin, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati, da se je predmet zahtevka investitorja za izdajo okoljevarstvenega soglasja bistveno spremenil. Sicer je pa te okoliščine presojal tudi že naslovni organ v okoljevarstvenem soglasju z dne 20.04.2017, kjer je izrecno zapisal, da ni izvedel nove javne razgrnitve, ker po predloženi dokumentaciji ne izhaja, da bi se spreminjalo območje, na katerem poseg povzroča obremenitve okolja.

Dalje pritožbeni organ v obrazložitvi svoje odločbe ugotavlja, da bi moral prvostopni organ izvesti ponovno ustno obravnavo, ker je po opravljeni ustni obravnavi prišlo do takih sprememb, ki so narekovale ponovno izvedbo. Kot takšne spremembe je pritožbeni organ navedel novo dejansko stanje, dopolnjevanje poročila o vplivih na okolje ter sprememba Odloka o občinskem prostorskem načrtu Mestne občine Ljubljana. Na kakšno novo dejansko stanje meri pritožbeni organ, v odločbi ne pojasni, temveč kot pravno podlago navaja le 154. člen ZUP. Vendar pa navedena določba ZUP ne daje prav nobene podlage za takšen zaključek. V 154. členu ZUP je le določeno, da je ustna obravnavo obvezna v postopku, kjer je udeleženi dvoje ali več strank z nasprotujočimi interesi. Pritožbeni organ sam ugotavlja, da je bila ustna obravnavo izvedena dne 14.12.2011. Torej je bilo navedeni zakonski določbi postopkovnega predpisa zadoščeno. V nadaljevanju pa mora upravni organ, ki vodi postopek, sam oceniti, ali je potrebna ponovna ustna obravnavo. To bi bilo le v primeru, če bi se dejansko stanje tako spremenilo, da bi šlo za novo upravno stvar ali bi bilo potrebno soočenje nasprotnih interesov strank pred upravnim organom in bi to soočenje lahko razrešilo določeno dejansko stanje. V konkretnem primeru pa se ni

spremenilo niti območje posega, niti se ni spreminjal projekt za poseg v prostor, vse spremembe in dopolnitve Poročila o vplivih na okolje ter dopolnjenega dejanskega stanja pa so izključno strokovne narave. O vseh spremembah so bili stranski udeleženci seznanjeni in bilo jim je tudi omogočeno se o njih izjasniti. Prav tako na predmetni postopek sam začetek veljavnosti sprememb prostorskega akta ne more vplivati, saj gre za okoljevarstveno soglasje. Sicer pa pritožbeni organ ni navedel razlogov, zakaj je potrebno zaradi spremembe prostorskega akta izvesti ustno obravnavo. Glede na navedeno torej pritožbeni organ v obrazložitvi svoje odločbe ne navaja nobenih konkretnih dejstev ali okoliščin, zaradi katerih meni, da bi bilo nujno ponovno sklicati ustno obravnavo. Citira le splošno določbo postopkovnega predpisa in pri tem ne navaja nobene pravne utemeljitve za svoje stališče. V kolikor pa stranski udeleženci niso bili seznanjeni s posameznimi dokazi oziroma listinami, pa je obveznost naslovnega organa, da jim to omogoči oziroma jih s tem seznanji ter jim da rok, da se o njih izjavijo. Vendar pa stranski udeleženci pri tem lahko sodelujejo le v obsegu varstva svojih pravic oziroma pravnih dejstev, ne pa tistih, ki so samo javni interesi in jih varuje upravni organ.

Glede na zgoraj navedeno torej ni nobenih utemeljenih razlogov za razpis ponovne ustne obravnave. Poleg tega pa bi ponovna ustna obravnavna pomenila samo protipravno zavlačevanje postopka, kar je v nasprotju z določbami ZUP, ki narekujejo postopek voditi hitro, s čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku (14. člen ZUP). Predvsem pa je zavlačevanje postopka v nasprotju z določbo 222. člena ZUP, ki določa, da bi moral pristojni organ izdati odločbo in jo vročiti stranki najpozneje v dveh mesecih in v nasprotju s sodno prakso, ki določa, da ta rok teče od vložitve popolne vloge.

III.

Dalje pritožbeni organ v obrazložitvi svoje odločbe opozarja, da je prvostopni organ v okoljevarstvenem soglasju, ki je bilo predmet odločanja v pritožbenem postopku, zapisal napačne parcelne številke nekaterih parcel, ki so se med postopkom delile in so nastale nove parcele. Ta očitke se nanaša na parcele št.: 2220/3, 2221/1 in 2227/2, vse k.o. 2636 Bežigrad. Vendar pa zaradi tega ni bilo potrebno popravljati Poročilo o vplivih na okolje, predloženo v predmetnem postopku, mora pa upravni organ v odločbi navesti prave parcele in sicer so z delitvijo parcele št. 2220/3 nastale parcele št.: 2220/8, 2220/9 in 2220/10, vse k.o. 2636 Bežigrad, z delitvijo parcele št. 2221/1 so nastale parcele št.: 2221/13, 2221/14, 2221/15, 2221/16, 2221/17, 2221/18, 2221/19, 2221/20 in 2221/21, vse k.o. 2636 Bežigrad ter z delitvijo parcele št. 2227/2 sta nastali parceli št.: 2227/6 in 2227/7, obe k.o. 2636 Bežigrad. Investitor predlaga naslovnemu organu, da to upošteva pri izdaji soglasja.

IV.

Pritožbeni organ v obrazložitvi svoje odločbe še ugotavlja, da je Poročilo o vplivih na okolje pomanjkljivo, ker ne vsebuje presoje vplivov na okolje zaradi dejavnosti, ki se izvaja v objektu, zaradi česar je bilo dejansko stanje nepopolno ugotovljeno. To ugotovitev je pritožbeni organ utemeljil z Uredbo o mejnih vednostih kazalcev hrupa v okolju (UL RS št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10 - v nadaljevanju Uredba). Navaja, da je objekt za športne in druge javne prireditve po 6. alineji 6. točke prvega odstavka 3. člena Uredbe vir hrupa, vir hrupa pa je ne samo zaradi obratovanja, temveč tudi zaradi dejavnosti, ki se izvaja v objektu. Med dejavnosti, ki se bodo izvajale, so tudi prireditve. Presoja vplivov na okolje bi torej morala vsebovati tudi podatke oziroma informacije o vplivu izvedenih prireditev na okolje. S to ugotovitvijo pa je pritožbeni organ presešel svoje pristojnosti.

Prireditve v Uredbi niso niti omenjene. Za hrup prireditev se namreč uporablja druga uredba in sicer Uredba o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup (UL RS št. 118/05 - v nadaljevanju: Uredba P). Dovoljenje si po 1. odstavku 6. člena Uredbe P mora pridobiti vsak organizator prireditve in na podlagi 2. odstavka istega člena dovoljenje izda pristojni organ občine. V vlogi je potrebno na podlagi 3. odstavka istega člena navesti med

ostalim: čas poteka prireditve, čas začetka in konca uporabe zvočnih naprav, vrsto in število zvočnih naprav, število zvočnikov posamezne naprave in mesto namestitve zvočnih naprav ter po 4. odstavku istega člena tudi poročilo o emisiji hrupa v okolje. Iz slednjega poročila morajo biti med drugim razvidni opis in shema nastavitve zvočne naprave na obratovalno električno moč, smeri osi zvočnikov ipd.

V fazi presoje vplivov na okolje ni znan niti organizator prireditve, še manj pa druge podrobnosti o zvočnih napravah, ki so potrebne za določitev hrupa v okolje. Presoja vplivov na okolje s hrupom zaradi prireditev torej ne more vsebovati tudi podatkov oziroma informacij o vplivu izvedenih prireditev na okolje. O dopustnosti konkretne prireditve s stališča hrupa v okolju bo po zgraditvi objekta na vlogo organizatorja prireditve namreč skladno z Uredbo P odločal pristojni občinski upravni organ.

V.

Dalje pritožbeni organ ugotavlja tudi več neskladnosti v zvezi z ugotovitvijo dejanskega stanja glede ogroženosti vodonosnika zaradi globine posegov. Vendar pa presoje globine posegov niso v pristojnosti naslovnega upravnega organa v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja, kar je zelo jasno že zapisal sam pritožbeni organ v svoji odločbi št. 35402-2/2012-2 z dne 24.10.2012. V obrazložitvi citirane odločbe je namreč drugostopni organ glede ogroženosti vodonosnika zaradi globine posegov dal izrecno pojasnilo, da so omejitve globine posega iz Uredbe o vodovarstvenem območju namenjene preprečevanju vplivov na vodni režim. Zato se ugotavljanje ustreznosti dimenzij posega pridržuje za postopek izdaje vodnega soglasja, ki si ga bo moral pridobiti investitor pred izdajo gradbenega dovoljenja. Takšno soglasje je bilo investitorju tudi izdano in sicer je odločbo št. 35507-2079/2012 z dne 18.09.2012 izdala Agencija Republike Slovenije za okolje, Oddelek območja Srednje Save, ki je priloga tej vlogi. V izreku citirane odločbe je pristojni upravni organ zapisal, da se izdaja vodno soglasje k projektnim rešitvam za gradnjo "Bežigradskega športnega parka", navedenim v projektu za izdajo gradbenega dovoljenja št. 311100081 iz junija 2012, ki ga je izdelal Elea iC d.o.o. Ljubljana. Pristojni organ za presojo vplivov na vodni režim ali stanje voda, torej ni isti organ, kot je pristojen za izdajo okoljevarstvenega soglasja. V postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja je namreč presoja vplivov na okolje med drugim namenjena presoji vplivov na vode. Glede tega pa se investitor sklicuje na ugotovitve naslovnega organa v obrazložitvi okoljevarstvenega soglasja z dne 20.04.2017, kjer je naslovni organ dovolj natančno utemeljil vplive na vode, ki so lahko predmet presoje v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja. Omejitve globine posega iz veljavne Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja so torej namenjene preprečevanju vplivov na vodni režim, za presojo katerih je v skladu s sedaj veljavno organizacijo državne uprave pristojna Direkcija za vode. Zato je ugotavljanje ustreznosti dimenzij posega pridržano za postopek izdaje vodnega soglasja, katerega si bo moral investitor pridobiti pred izdajo gradbenega dovoljenja, saj je prejšnjemu potekla veljavnost. V postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja globine posega torej ne morejo biti predmet presoje, kar mora biti pritožbenemu organu znano, zato so zgoraj navedene ugotovitve pritožbenega organa v zadnji drugostopni odločbi v nasprotju z veljavno zakonodajo.

DOKAZ:

- Vodno soglasje št. 35507-2079/2012 z dne 18.09.2012, ki ga je izdala Agencija Republike Slovenije za okolje, Oddelek območja Srednje Save.

VI.

Dalje je pritožbeni organ glede vibracij zavzel stališče, da je prvostopni organ neprepričljivo zavrnil ugovore stranskih udeležencev glede vibracij v času gradnje. Vendar pa se pri tem pritožbeni organ ne sklicuje na nobena pravna pravila ali veljavne standarde, ki naj bi jih v Poročilu opisane vibracije presegle ali ne dosegle. In ponovno je zaključek pritožbenega organa v direktnem nasprotju s stališčem, ki ga je pritožbeni organ ob popolnoma

nespremenjenem pravnem in dejanskem stanju vibracij že zavzel v svoji odločbi št. 35402-2/2012-2 z dne 24.10.2012. Slovenska zakonodaja namreč tega področja nima normiranega. Zato so bile vibracije ocenjene le primerljivo s pomočjo nemškega standarda DIN. Vendar pa ta standard ni del pravnega reda RS. Zato ustreznosti določenih pogojev, ki se nanašajo na varstvo pred vibracijami, ni mogoče ocenjevati kot kršitev pravil. In ker tudi stranski udeleženci ne navajajo nobenih kršitev predpisov ali neustrezne uporabe konkretnih pravil, je treba šteti, da so pogoji za varstvo pred vibracijami, ki jih vsebuje Poročilo o varstvu okolja, dovolj ustrezni za zavarovanje človekovega zdravja in nepremičnega premoženja. Sicer so pa ti pogoji tudi edino sredstvo, ki je v slovenskem pravnem redu na voljo, za zavarovanje ciljev varstva okolja, ki izhajajo iz ZVO-1.

VII.

Glede presoje vplivov na kakovost zraka je pritožbeni organ v svoji odločbi ugotovil, da v Poročilu o vplivih na okolje niso posebej obdelani delci PM_{2,5} ter da so tudi obremenitve z delci PM₁₀ pomanjkljivo obdelane. Vendar pa pritožbeni organ za te svoje ugotovitve ni zapisal nobene pravne podlage. Sicer je pa niti ni mogel, saj ni nikjer zapisano, kaj mora poročilo o vplivih na okolje obsegati glede navedenih delcev. Obstajajo samo Priporočila izdelovalcem poročil o vplivih na okolje, ki so objavljena na spletu ARSA, ki so bila zadnjič obdelana in objavljena januarja 2018. Navedena Priporočila pa omenjajo samo razpršene emisije delcev PM₁₀, ki nastajajo pri večjih posegih (infrastrukturnih, večjih gradbiščih, gradnji parkirišč, površinsko pridobivanje mineralnih surovin, itd.). Glede delcev PM_{2,5} pa ni nobenega dokumenta, ki bi določal obveznost obdelave teh delcev v poročilu o vplivih na okolje. Zato tudi v tem smislu ni niti pomanjkljivo Poročilo o vplivih na okolje, niti ni potrebno v okoljevarstvenem soglasju utemeljevati skladnosti odločitev z veljavno zakonodajo. V 214. členu ZUP je namreč določeno, da mora obrazložitev odločbe obvezno obsegati razloge, odločilne za presojo posameznih dokazov, da mora upravni organ obvezno zapisati določbe predpisov, s katerimi utemeljuje svojo odločitev ter navesti razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločbo. Takšen je namreč pravni standard obrazložitve odločbe. Namreč pravno pravilo je tisto, ki narekuje ugotovitev dejanskega stanja in nato glede na vsebino pravnega pravila ugotovitev dejstev in okoliščin, ki narekujejo ugoditev zahtevku stranke ali zavrnitev strankinega zahtevka. In ker ni pravnega pravila, ki bi določal obveznost obdelave presoje posameznih delcev na zdravje ljudi v poročilu o vplivih na okolje, zadostuje, da je sestavljavec Poročila o vplivih na okolje v njem zgolj ugotavljal predvidene vrednosti delcev PM₁₀ ob predvidenih posegih v okolje. In prav zato, ker Poročilo o vplivih na okolje vsebuje tudi vplive na onesnaženost zraka z delci PM₁₀, ki jih opredeljujejo Priporočila ARSO, objavljena na njihovi spletni strani, je bila pravilna ugotovitev prvostopnega organa, da je Poročilo, ki samo ugotavlja vrednosti delcev PM₁₀ v skladu z Uredbo o kakovosti zraka (UL RS št. 9/11 in 8/15), ustrezno.

VIII.

Investitor je prejel tudi vloge nasprotnih udeležencev, s katerimi so odgovorili na njegovo vlogo z dne 12.01.2018 glede skladnosti nameravane gradnje z Odlokom o razglasitvi del arhitekta Jožeta Plečnika v Ljubljani za kulturne spomenike državnega pomena (UL RS št. 51/09, 88/14 in 19/16 - v nadaljevanju: Odlok). Investitor prereka navedbe in stališča stranskih udeležencev v njihovih vlogah in v celoti vztraja pri navedbah v svojih dosedanjih vlogah in predvsem v vlogi z dne 12.01.2018. Sicer pa stranski udeleženci v svojih vlogah niso navedli nič novega, kar ne bi zatrjevali že ves čas postopka in ki se pretežno nanašajo na presojo pogojev za izdajo gradbenega dovoljenja za predvideno gradnjo. Zato investitor poudarja, da se v predmetnem postopku odloča o izdaji okoljevarstvenega soglasja in ne o izdaji gradbenega dovoljenja in da je v tem postopku potrebno presojati skladnost nameravane gradnje z Odlokom zgolj z vidika vplivov nameravanega posega na okolje in sicer na človeka, tla, vodo, zrak, itd, kot je to določeno v 51. členu ZVO-1. Nikakor pa ni v pristojnosti naslovnega organa presoja pogojev za izdajo gradbenega dovoljenja, kot to poskušajo prepričati upravni organ stranski udeleženci.

1)

Investitor opozarja naslovni organ na nepravilno trditev stranskih udeležencev, ki jih zastopa pooblaščenec odvetnik Jorg Sladič, da upravni organ v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja ni vezan na ugotovitve kulturnovarstvenega soglasja glede varstva kulturne dediščine. Nasprotno, upravni organ je vezan na kulturnovarstveno soglasje, razen če bi ugotovil, da je le to v očitnem nasprotju z Odlokom. Tega pa upravni organ ni ugotovil in za takšno stališče tudi ni nobene pravne podlage. Namreč ugotavljanje dejanskega stanja v postopku izdaje gradbenega dovoljenja ni v pristojnosti naslovnega organa. Stranski udeleženci so za potrditev svojih navedb priložili kot dokaz tudi dopolnitev strokovnega mnenja prof. dr. Petra Krečiča z dne 11.02.2018. V njem avtor v bistvu presoja pogoje za izdajo gradbenega dovoljenja, ki niso predmet tega postopka. Pa še glede pogojev poskuša posamezne določbe razlagati v nasprotju z zapisanimi določbami Odloka. Namreč ni res, da Odlok v 6. točki 10. člena v 10. alineji zahteva ohranjanje vedut z vseh strani, kot to razlaga avtor, temveč ohranjanje **vedute** stadiona med vhodnim stebriščem in glorieta, torej ene vedute. Prav tako si stranski udeleženci nepravilno razlagajo pojem in pomen konservatorskega načrta v predmetnem postopku. Pravna podlaga za izdelavo konservatorskega načrta je Pravilnik o konservatorskem načrtu (UL RS št. 76/2010), ki v 4. členu določa, da se ta obvezno pripravi, kadar se s podrobnim prostorskim načrtom (OPPN) načrtuje prenova na območju dediščine ali na delu njenega območja. V 2. členu navedenega Pravilnika je še določeno, da je konservatorski načrt obvezen sestavni del OPPN, s katerim se načrtuje prenova dediščine. Na podlagi Zakona o varstvu kulturne dediščine (84. člen) ima pri pripravi konservatorskega načrta aktivno vlogo Zavod za varstvo kulturne dediščine kot javni zavod. Konservatorski načrt bo torej kot sestavni del OPPN za prenovo Plečnikovega stadiona za Bežigradom podlaga za presojo pogojev za izdajo gradbenega dovoljenja za nameravani poseg in seveda v nadaljevanju za izvajanje gradnje po pridobitvi gradbenega dovoljenja. Ali je izdelan v skladu s Pravilnikom, je bilo torej predmet ocene v postopku sprejema prostorskega izvedbenega akta, ki določa pogoje za izdajo gradbenega dovoljenja za predvideno gradnjo. Glede na navedeno so torej navedbe stranskih udeležencev glede neustreznosti konservatorskega načrta v predmetnem postopku popolnoma irelevantne.

2)

Naslovni organ je investitorju posredoval tudi vlogo Koordinacijskega odbora stanovalcev Fondovih hiš z dne 19.02.2018. Vendar pa Koordinacijski odbor stanovalcev Fondovih hiš ni stranka v predmetnem postopku in vloga, ki jo je prejela pooblaščenka investitorja, ni podpisana (kopija nepodpisane vloge je priložena tej vlogi). Zato investitor nanjo ne bo odgovarjal, saj je vloga kot taka irelevantna v predmetnem postopku in je tudi naslovni organ ne more upoštevati kot izjave stranskih udeležencev. Enako je neupoštevna v predmetnem postopku vloga Koordinacijskega odbora stanovalcev Fondovih hiš, pripeta k vlogi Koordinacijskega odbora stanovalcev Fondovih hiš z dne 03.01.2018, katero pa je podpisal Peter Rondajj, ki je eden od stranskih udeležencev v predmetnem postopku. Zato investitor nanjo tudi odgovarja, vendar le kot na vlogo stranskega udeleženca, ki je vlogo podpisal. Stranski udeleženec v navedeni vlogi opozarja naslovni organ, da za poseg v spomenik stadiona kulturnovarstveno soglasje ni bilo pridobljeno. V vlogi stranski udeleženec sicer priznava, da je pristojni organ soglasje št. 74/2003 z dne 04.03.2011 izdal, vendar pa meni, da je neveljavno, saj je bilo izdano v času, ko tedaj veljavni ZVKD-1 ni predpisoval obvezne pridobitve soglasja. Stranski udeleženec v vlogi sicer priznava, da je takšen pravni režim veljal samo v času veljavnosti ZVKD-1 in da je že z uveljavitvijo ZVKD-1C bilo kulturnovarstveno soglasje ponovno predpisano.

Vendar pa si stranski udeleženec navedeni materialni predpis popolnoma napačno razlaga. Bistveno je, da je pristojni organ po sedaj veljavnem Zakonu o varstvu kulturne dediščine izdal kulturnovarstveno soglasje z vsebino v skladu z zakonom, kar ugotavlja in potrjuje tudi Zavod o varstvu kulturne dediščine v svojem odgovoru na poziv naslovnega organa za pridobitev mnenja po 61. členu ZVO-1 o sprejemljivosti nameravanega posega: Bežigrajski športni park z dne 20.02.2018. Ali se je materialni predpis v vmesnem obdobju od vložitve zahteve za izdajo okoljevarstvenega soglasja do danes spreminjal tako, da je bilo kulturnovarstveno soglasje enkrat

obvezno, nato neobvezno in potem zopet obvezno, je za predmetni postopek povsem irelevantno. Bistveno je, da je bilo izdano soglasje v skladu z veljavno določbo zakona ob odločanju naslovnega organa.

3)

Odgovor na vlogo investitorja z dne 12.01.2018 je dala tudi stranska udeleženka Karmen Stariha. V svoji vlogi z dne 20.02.2018 stranska udeleženka ponavlja svoje dotedanje ugotovitve, da je nameravani poseg v očitnem nasprotju z Odlokom in na navedbe investitorja v njegovi zadnji vlogi sploh ne odgovarja. Tako stranska udeleženka v svoji vlogi ponovno našteva najbolj očitne kršitve, ki so po njenem mnenju vidne že na prvi pogled. To je spreminjanje vseh varovanih vedut, gradnja nadstreška z VIP tribunami v območju spomenika in pozidava celotnega vplivnega območja z novogradnjami. Vendar pa se vse očitane kršitve nanašajo na ugotavljanje pogojev za izdajo gradbenega dovoljenja in ne na okoljevarstveno soglasje. Zato se investitor v celoti sklicuje na svoj odgovor z dne 12.01.2018 na poziv naslovnega organa glede skladnosti nameravanega posega z Odlokom. Vendar pa ne glede na navedeno, si stranska udeleženka zelo napačno razlaga pojem **očitne** kršitve materialnega predpisa. Očitno je prekršen materialni predpis takrat, ko kogentna norma v njem npr. pogojuje izdajo odločbe po predhodni pridobitvi soglasja ali mnenja, pa v postopku takšno mnenje ali soglasje ni bilo pridobljeno. Materialni predpis je očitno prekršen torej le v primeru, ko določila v njem natančno in nedvoumno nekaj določajo, zapovedujejo ali pogojujejo, pa se v postopku temu ne zadosti. Čim pa je treba z različnimi dokazi in tehtanjem okoliščin ugotavljati dejansko stanje, pa ne gre za **očitno** kršitev materialnega predpisa. Lahko gre le za kršitev materialnega predpisa, ne pa očitno kršitev, če je do takšne kršitve prišlo zaradi napačno ali nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja. Prav tako ne gre za očitno kršitev materialnega predpisa, kadar se zaradi nezadostne jasnosti besedila predpis lahko tolmači ali razume na več načinov, organ pa svojo odločitev opre na eno od možnih razlag.

Stranski udeleženci torej svoja nasprotovanja predvideni gradnji utemeljujejo predvsem s kršitvami Odloka kot materialnega prepisa, vendar ne z vidika vplivov na okolje, temveč z vidika presoje izpolnjevanja pogojev za izdajo gradbenega dovoljenja. Ti ugovori pa v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja ne morejo biti relevantni. Zato investitor meni, da so izpolnjeni pogoji za izdajo okoljevarstvenega soglasja in poziva naslovni organ, da ga izda v čim krajšem času.

Ljubljana, dne 19.03.2018

Za BŠP d.o.o.
Odvetnica Bogdana ŽIGON